

ше направила съюзъ съ Шведытъ и Казацытъ срѣщу Польша. При всичко, че му са дадохъ поръчки и са заплаши съ страшень бой отъ Портата, трансилванскыйтъ князь нападна на поляшкытъ земи. Нему помагахъ князоветъ на Влахія и Молдавія. Нъ тѣхната съединена войска са разби и тримата воеводи са свалихъ отъ чиноветъ си и са замѣнихъ съ други.

Трансилванскыйтъ князь имаше силна партія и продължаваше да са защитава срѣщу Турцытъ; нъ най-послѣ Кюпрюлийтъ го развали съвѣмъ и постави на мѣстото му новъ воевода, който са обѣща да плаща на Портата всяка година по 40,000 дуката.

Тозь примѣръ не умъдри Влашко и не го научи да са смири. Воеводата Михню нападна на Терговицъ, ухвати са срѣщу Гюргево и Браила и разби при Яшь молдавскый воевода Гика, който бѣше проводень срѣщу него.

Нъ тука са запрѣ успѣха на Власытъ. Тѣ загубихъ единъ бой близу при рѣчка Баглию и са принудихъ да са покорѣтъ на Турцытъ. Кюпрюлийтъ можа тогазы да са обърне къмъ Австрія, която бѣше насалила турекытъ прѣдѣлы. Турція щѣше да развали добрытъ си сношенія и съ Франція. За нѣкаква-си обида на френскыя посланикъ Франція бѣше готова да обьеви бой на Портата; само продължителнытъ прѣговори и обясненія на френскыя министръ Мазарини докарахъ работата тѣй, щото бойтъ са говореше безъ да са обьеви. Тѣй са провлече работата до смъртъта на Мехмедъ Кюпрюлю (1661).

Кюпрюлийтъ бѣше 70 годишненъ старецъ, нъ бодъръ и съ твърда непрѣклонна воля. Той не знаеше ни да чете, ни да пише; нъ опытноста му въ работытъ и въ познането на характера бѣше голѣма.

Тозь държавень мжжъ, Кюпрюлийтъ, имаше голѣмо вліяніе въ Държавата, защото всички признавахъ неговото прѣвъсходство и заслугытъ му въ издигането на държавната власть. Прѣди смъртъта си той даде на Султана нѣколко съвѣты, между които бѣше и тозы, че за неговото мѣсто